

Glad konst

Art should be fun!

Linnea Boström

Examensarbete för Bildkonstnär YH-examen
Utbildningen för Bildkonst, Yrkehögskolan Novia
Jakobstad, Finland 2024

EXAMENSARBETE

Författare: Linnea Boström

Utbildning och ort: Bildkonstnär, Jakobstad

Inriktning: Bildkonst

Handledare: Marika Holm, Robert Back och Mariia Oshukova

Titel: Glad konst-Art should be fun!

Datum: 17.03.2024 Sidantal: 18

Abstrakt

I examensarbete utforskar jag vad skaparglädje är genom att bli inspirerad av olika konstnärer, tekniker och medier. Jag undersöker vilken betydelse skaparglädje har inom konsten och vår samtid.

Jag har arbetat med konceptet bollhav, interaktivitet och lekfullhet genom installationsverket.

Skapande är något väldigt personligt och jag tycker det är viktigt att ha genuina uttryck och att hitta sin väg istället för att följa förutbestämda stigar.

Happy art är för mig en form av eskapism från vår nutid eller ett upptäckande och upplyftande av de mänskliga sakerna man glömt eller gömt undan som känslor, upplevelser eller bara ett perspektiv på livet man inte sett på ett tag. Men jag skulle inte bara kalla glad konst för eskapism för glädje är en del av livet, men hur mycket man lyfter upp den och väljer att se den är upp till var och en. Det behövs verkligen att vi ser den och ger den utrymme. Vi alla har ett val när det gäller vad vi representerar och hur.

Jag hoppas innerligt ni tar del av att kolla upp referenserna. De är väldigt viktiga för mig. Ha så skoj!

Språk: svenska

Nyckelord: glädje, installationskonst, skaparglädje

OPINNÄYTETYÖ

Tekijä: Linnea Boström

Koulutus ja paikkakunta:

Suuntautumisvaihtoehto:

Ohjaaja(t): Marika Holm, Robert Back ja Mariia Oshukova

Nimike: Glad konst-Art should be fun!

Päivämäärä 17.03.2024

Sivumäärä 18

Tiivistelmä

Tutkin opinnäytetyöni kautta mitä lumisen ilo on, samaan aikaan inspiroituen erilaisista taiteilijoista, tekniikoista ja medioista. Selvitän myös luomisen ilon tärkeyttä taiteessa ja nykyajassa.

Olen työskennellyt pallomeren konseptin, interaktiivisuuden ja leikkisyyden kanssa installaationi kautta.

Luominen on jotain erittäin henkilökohtaista ja minun mielestäni aito ilmaisu ja oman tien löytäminen on tärkeää sen sijaan, että seuraisimme vain valmiita reittejä.

Iloinen taide on minulle eskapismien muoto arjesta tai unohdettujen ja piilotettujen inhimillisten asioiden löytöä ja kohottamista, kuten tunteet, kokemukset tai vain asenteet elämää kohtaan, joita ei ole nähnyt hetkeen. En kutsuisi iloista taidetta täysin eskapismiksi sillä ilo on osa elämää, mutta se kuinka paljon sille antaa huomiota ja valitsee nähdä sitä, on jokaisen henkilön oma valinta. Meidän täytyy nähdä ja antaa ilolle tilaa. Meillä kaikilla on valinnanvapaus sen suhteen mitä edustamme ja miten.

Toivon aidosti, että perehdytte listaamiini referensseihin, sille ne olivat erittäin tärkeitä minulle. Pitäkää hauskaa!

Kieli: Ruotsi

Avainsanat: ilo, installaatiotaide, luomisen ilo

BACHELOR'S THESIS

Author: Linnea Boström

Degree Programme: Fine arts, Jakobstad

Specialisation: Fine arts

Supervisor(s): Marika Holm, Robert Back and Mariia Oshukova

Title: Glad konst-Art should be fun!

Date 17.03.2024 Number of pages 18

Abstract

In my thesis I explore what the joy of creativity is by being inspired by different artists, techniques and media. I investigate the importance of the joy of creativity in art and in our time.

I have worked with the concept of ball seas, interactivity and playfulness through the installation work.

Creation is something very personal and I think it is important to have genuine expressions and to find your way instead of following predetermined paths.

Happy art is for me a form of escapism from our present or a discovery and uplifting of the human things you have forgotten or hidden away like feelings, experiences or just a perspective on life you haven't seen for a while. But I wouldn't just call joyful art escapism because joy is part of life, but how much you lift it up and choose to see it is up to each of us. We really need to see it and give it space. We all have a choice as to what we represent and how.

I sincerely hope you take time to check the references. They are very important to me.
Have fun!

Language: swedish

Key words: joy, installation art, the joy of creativity

Innehållsförteckning

Inledning	1
1 Inspiration.....	2
1.1 Känslan	4
1.2 Helsingforsresa.....	5
2 Process.....	6
3 Problem.....	8
4 Var är skaparglädjen?.....	9
4.1 I skuggan av Kalle Anka.....	10
5 Känslor	12
6 Slutord och tack	15
Referenser	16

Inledning

Bara att välja ett ämne nu, eller hur?

Jag är intresserad av många ämnen och kunde valt multipotentialitet, en bok om konstlivet, malapropism, snabbmode, informationsöverbelastning, negativitetsbias, lust till livet, parasociala relationer, kärleken till material, simulacra, emotional bleed, experimentellt mode, interaktiv samtidskonst, resonanta objekt, alienation inom kultur och media eller hållbarheten och livslängden hos samtidskonst...

Att säga att *the paradox of choice* (valfrihetsparadoxen) har slagit hårt vore en underdrift. Jag har reflekterat i snart två år över potentiella ämnen som jag skulle vilja skriva om och kunna jobba med utan att det blir tråkigt eller jag tröttnar på dem. Det känns som att ju mer jag reflekterar desto mer hittar jag.

Jag har alltid varit en person med många intressen och jag säger "More is more". Jag har tagit inspiration från väldigt många olika medier, källor och metoder under denna process och varit nästan överallt (vilket gjort det svårt att skala ner texten men det är ändå ett trevligt problem att ha). För mig som person genomsyras jag av en nyfikenhet på människor, metoder, former och färger som drev mig fram till ämnet glad konst.

Mitt arbete är även en protest mot all världens elände och mediernas negativitetsbias som man möts av dagligen. Jag vill att min konst ska göra publiken glad och påminna dem om att glädje finns och allt inte är så som medierna målar upp saker. Jag kommer att gå igenom ämnen som skaparglädje och processen med många tekniker, försök och framgångar med att skapa detta.

Mitt verk är en installation som består av pappersbollar och bollhavsbollar med interaktiva element för publiken.

1 Inspiration

I detta stycke tar jag upp vilka olika källor som inspirerat mig genom mitt arbete och gett mig glädje.

teamLab

Konstnärskollektivet teamLab jobbar med tid och rumskonst. Främst genom teknologins under och deras utställningar ger magiska upplevelser. Jag har tidigare haft nöjet att se deras utställning *Massless* på Amos Rex. (teamLab, 2018a)

Verket *Graffiti Nature: Lost, Immersed and Reborn* gav ett ganska starkt intryck med sin livlighet och interaktivitet. Man kunde rita egna figurer och de dök upp i landskapet. Och där man stod och rörde sig dök blommor och växter upp. (teamlab, 2018b)

Camille Walala

Camille Walala är en konstnär som jobbar väldigt stort med utrymmen och byggnader i många färger och roliga former med svarta linjer. Jag finner hennes konstnärliga stil otroligt attraktiv och laddad med energi. Det känns lite som att man lekt runt i Indesign och tryckt på en "printa ut i verkligheten"-knapp. (Walala, u.å.)

Maria Fox Larsson

Maria Fox Larsson jobbar med papper och pappersmekanik. Hon är en pappersuppfinnare om man kan säga så. Hennes konst är visserligen inte väldigt färgglad men mönster och lekfullheten är 100 % där. Pappersbollarna som används i mitt verk är från hennes ritning och hon har hjälpt mig printa dem och gett handledning. (Larsson, u.å.)

Andy j Pizza

Andy J Pizza är en illustratör och författare som har en podcast om kreativitet. Han jobbar mycket med färger, uttryck och är väldigt energisk. Andy j Pizza tar upp väldigt många kreativa problem i sin podcast, bok och Skillshare-kurser och känns som en ikonperson för konsten. (Pizza, u.å.)

Jan Erik Andersson

Jan Erik Andersson är en finländsk konstnär som skapar hus, konstverk och utemiljöer som är helt ljuvliga. De passar inte direkt in i stadsbilderna men att han vågar sticka ut och gå emot strömmen gör mig lycklig. Man ser alltid hans skorsten Fire när man sitter på tåget och kommer in till Tammerfors. (Andersson, u.å.)

Yrjö Kukkapuro

Yrjö Kukkapuro är en finsk möbelformgivare som jag hittar mest inspiration i från hans lekfulla kollektion *Det magiska rummet (Magic room)*. Den fokuserar inte lika mycket på funktionalitet som hans andra typer av möbler men dess geometriska former och starka färger gör mig bara överlycklig. (Det magiska rummet, 2024)

Filmen Wonka 2023

Ibland behöver man bara lite av de galna drömmarna och glädjen. Wonka är en sådan idésprutande film med musik och rolig scenografi. Jag älskar huvudkaraktären Willys godhet mot människor och entusiasmen i det han gör. (King, 2023)

Böcker som inspirerat mig:

***Paper Garden* av Fideli Sundqvist**

Boken presenterar många pappersblommor och växtskulpturer med instruktioner. Den är väldigt konkret i sina instruktioner och motiv. Den är lite för rak på sak för mitt verk motivmässigt men ytterst inspirerande och viktig för att lära mig om möjligheterna och teknikerna för att arbeta och vika papper. (Sundqvist, 2016)

***Paper cutting: Contemporary artists, Timeless craft* av Laura Heyenga**

Boken presenterar många konstnärer med väldigt varierande och komplexa motiv som fokus på pappersklippningar (*papercutting*) i huvudsak. Den här boken var mer inspiration för att se alla olika tekniker konstnärer jobbar med inom papper. (Heyenga, 2011)

***Tactile high touch visuals* av die gestalten förlag och *Tangible high touch* av gestalten förlag**

I dessa böcker hittade jag väldigt lekfulla metoder och motiv med mycket färg och former, som tar utrymmen med storm. Det är något som drar mig till de vackra och komplexa

formerna. Dessa väldigt stora pappersarbeten med unika metoder gör att de känns annorlunda i jämförelse med vad man kanske tror att papperskonst kan vara. (Tactile high touch visuals, 2007; Tangible high touch visuals, 2009)

***Lust for light* av Hannah Stouffer**

Boken innehåller otroligt läckra ljus designer av många konstnärer med mycket neon, text och projektioner. Tänk vilken atmosfär det skapar! (Strauffer, 2018)

Hela boken får mig att tänka på ett verk från Venedigbiennalen 2022 av Sable Elyse Smith (s. 149), kanske inte handlingen av det men stilen på verket. Det heter *Landscape VI* (2022) som består av vit neotext. Det talar om fängelserna i USA och hur de behandlat svarta människor i fängelserna. (Alemani, 2022)

Så även om något ser väldigt glatt ut så kan innebörden vara en annan.

1.1 Känslan

Jag känner för att använda material som papper, trä, metall, glitter, tyg, färger, glas och holografiska material i mitt verk. Musik och projektioner, färgglada linjer, mönster och former med Posca eller alkoholmarkers.

Jag vill ha krispigheten av färgade linjer på vitt papper, styvheten och känslan av materialet och dess struktur och den blödande mjukheten av Poscapennornas starka opacitet.

Jag har velat skapa en interaktiv installation för jag vill involvera publiken i verket. Jag tycker man ska kunna interagera med konsten som åskådare och att det gör det roligare för både mig och publiken i alla åldrar. Det här står i stark motsats till "Se men inte röra" som jag personligen blivit trött på. Det är väldigt förståeligt att man vill att ens konstverk ska se ut på ett visst sätt eller att det är ömtåligt och kanske inte tål så mycket, men samtidigt skulle jag säga att alla någon gång önskat att de kunnat gå och känna på ett verk

eller studera det närmare. Det är därför roligt att låta publiken komma med i verket och få bidra och röra det om de så önskar.

Jag vill att mitt arbete ska sprida och ha glädje, interaktivitet, tillgänglighet och liv i sig. En egen energi och livskraft!

1.2 Helsingforsresa

Jag var på en resa till Helsingfors 17-20.11.2023 för att jag var trött på att gå runt i samma cirklar och ville ha nya fräscha intryck. Jag gick på de större museerna som Emma, Kiasma, Amos Rex, Designmuseet och Ateneum.

Jag hade glömt hur alla museer har en viss atmosfär. Ateneum hade ett *late night event* och att gå och titta på målningar klockan 21 med dundrande musik genom hela huset var en upplevelse. Min favoritmålning är *Ferdinan von Wrights blommor och fåglar i ett hörn av trädgården*. Ganska rakt så säger titeln vad tavlan består av men den är full med växter med gulliga små duvorna och blommor. (von Wright 1853-1854)

Amos Rex hade en utställning med Ryuji Ikeda verk och jag fick sensorisk överbelastning och trodde jag skulle kollapsa efter 12 minuter. När jag kom ut så var jag så ut ur min kropp att jag fick en ny världssyn.

(Ryoji-Ikeda, 2023)

Den lilla utställningen med målningar i rummet bredvid, *Sigurd Frosterus konstsamling*, är **verkligen** en annan dimension efter det där. (Frosterus-samlingen, u.å.)

Designmuseet gav mig alienation med sina vardagliga objekt i *Garden futures (2023a)*.

Men jag tyckte om lekfullheten i Jenny Nordbergs del som heter *Strategier för att röra sig fritt*. Jag tyckte om hennes ideal inom design och hur hon hanterar material även om hennes estetik kanske inte riktigt är i min smak. (Norberg, 2023b)

Sedan hade de även Rut Bryk och Aaltos vasskisser. Jag finner Alvar Aaltos skisser eller illustrations stil väldigt attraktiv även om jag är långt ifrån arkitekt. Det finns en viss typ av skisser av mode, installation, scenografi som bara smälter mitt hjärta. De fanns i utställningen *Utopi nu-berättelsen om finsk design*. (Utopi nu, 2017)

Kiasma hade mycket doft och naturmaterial i Dineo Seshee Raisibe Bopapes (*ka*) *pheko ye – vid drömmens portar* (Dineo-seshee-bopape, 2023b) blandat med frågor om identitet och sexualitet i utställningen *Dreamy-Queer och friheten att drömma*. (Dreamy, 2023c)

Sedan såg jag *Ars Fennica 2023*. Jag gillade vibrationsbänkarna och videon om maskulina ideal men det känns som det var en enda röra och deras bibliotek var stängt (jag som hade stora planer på att bläddra i allt). Men kanske för att det kändes så spretigt och rörigt gav det mig en trygghet. Och många av dessa projekt gör att man vågar drömma. (Ars fennica 2023, 2023a)

I alla fall så kom verket jag blev mest inspirerad av på Emmamuseet med Yrjö Kukkapuros serie av designstolar som var designade för att de är kul. Deras beskrivning av verken och hur han samverkade med nutidskonsten är väldigt attraktiv. (Det magiska rummet, 2023)

De hade utställningen *Collection Kakkonen* och jag fann formerna, texturerna, mönstren och teknikerna på deras keramikutställning ofantligt läckra, särskilt Rut Bryk och Alma Jantunens verk för att de hade så ljuvliga former och färger (Dessent, 2022)

2 Process

Allt! Okej nu ska vi skala bananen.

Jag ville göra ett bollhav och tänkte vika bollarna av papper enligt Maria Fox Larssons design. Sedan kom jag ihåg mina bollhavsballar från loppis jag hade i min ateljé som skulle passa perfekt i mitt verk och kunna förmedla glädje och färg.

Teknik personen i skolan var sjuk och jag var rädd att stocka skolans printers med tjockt papper vilket skulle innebära en stor katastrof för hela konstavdelningen. (Allt hänger på en printer). Så det tog tid att få printat ut viktmonstret för papperbollarna men som tur jag fick hjälp av Maria.

Jag diskuterade senare med min pappa om att skaffa en simbassäng men jag ville inte att den ska vara som en vanlig simbassäng så jag tänkte bygga en ställning själv av 48 mms ribbor och konstaterade att den ska vara lika stor som vår indiska handvävda vardagsrumsmatta (2000mm x1200mm x900mm). Så jag plundrade pappas bil på måttband och körde i gång med mätningarna. I skolan startade jag upp Sketchup och gjorde ritningar av versioner med mer ribbor och en som hade plexiglas som jag tyckte mycket om.

Men efter mer fundering kom jag fram till att det är otroligt dyrt att köpa/hyra 2,16 kubikmeter bollar och att det skulle ta väldigt lång tid att vika en sådan volym. För att inte tala om plexiglasets pris.

Jag hade ändå börjat vika bollarna och tänkte att jag får hitta på något annat med dem. Jag hade 250 ark med viktmonster. Jag hade som mål att vika 10 bollar om dagen så det skulle ta 25 dagar. Jag misslyckades med det målet men det var ett bra mål att sträva efter. Hur man viker en är att man klipper ut tre bitar ur en A4, använder ett punch needle-huvud och drar viktlinjer på de streckade linjerna, limmar ihop de gråa zonerna så det blir som två cirklar in i varandra. Sedan tar man den sista genom de två och viker in halvcirklarna så har man en boll.

På väg hem från Helsingfors igen den 21.2 efter att min plan kraschat och livet gjort sitt, vågade jag verkligen ta till mig att det inte gått som planerat. Pappa hamnade på sjukhuset, så jag var hemma ett tag. Efter en period av att pendla till sjukhuset och av att sitta fast var det nyttigt att få avstånd från mitt arbete även om orsaken till avbrottet var otrevlig. Eftersom man inte får borra i väggarna eller måla i Tobaksmagasinet så tänkte jag att jag skulle vara utomhus kring fyra träd i stället. Men då skulle pappersbollarna smälta i regnet.

28.2 klockan 12:46 är alla 250 bollar klara och det är segerdans i vardagsrummet.

Jag skaffade en sexkantig paviljong för bollarna, men det är svårt att veta hur mycket utrymme man kan ta för att låta verket andas plus den grova tidsbristen att bygga allt. Denna textdel kommer vara inne innan verket är klart så det är mycket spännande att se hur detta slutar.

Min plan är att bygga upp allt i skolans källare och sy den röda tråden genom pappers- och bollhavsbollarna. Jag ska ha 140 alkoholmarkers på ett bord som publiken får använda till att rita mönster på de vita bollarna för att uttrycka glädje. Publiken får vika sina egna bollar att måla på och hänga upp i paviljongen eller ta hem.

3 Problem

Jag måste erkänna att det fanns alldeles för många saker som gjorde mig osäker med hela processen. Jag mådde illa av all osäkerhet och jag klarar inte så väl av att hålla mig till endast ett ämne. Inspiration finns i så mycket och jag vill tala om typ 5000 saker på en gång men det behövde skalas ner.

Jag är en väldigt driven person och jag älskar färg och form, tids- och rumskonst men slåss alltid med utrymme, budget, min egen kunskaps gräns, tid och kanske framtidshopp. "Vem köper en megastor installation?" I detta fall var ett stort problem att jag inte fullt visste vad jag ville göra, så jag kände att jag inte kunde skicka in bidragsansökningar och när jag väl visste mer konkret var det för sent.

Att inte komma in i utrymmet för att bygga förrän en vecka innan vernissagen känns inte heller optimalt. Att vara en konstnär som jobbar med rummet är otroligt svårt när det finns begränsningar. Självklart hittar man lösningar med tiden men det tog mycket längre än jag hoppats.

4 Var är skaparglädjen?

En spelserie jag börjar tänka på när man tar upp ämnet skaparglädje är *Little Big Planet*. Jag tänker på hur de lekte med form och texturer och fysikens lagar. Det var en värld som väldigt mycket handlade om att skapa. Alla texturer var väldigt "pyssliga". Musiken var rolig och hela spelet var skapat i samma spelmotor som de senare lät spelarna själva använda för att skapa banor. (*Little Big Planet was actually pretty sick*, 2024)

Jag har också tänkt på hur äldre hemsidor som var kodade för hand hade så mycket personlighet och till och med företags identiteter hade mer....identitet. På sätt och vis känns det som vi blivit ett märke, en institutionalisering av alla saker. Du designar din sida med webverktyg som Wix eller Squarespace och sidan är vit och fyrkantig för du vill verka professionell för så gör alla andra. Du vill passa in i systemet men systemet har ingen personlighet.

Skapande är väldigt personligt och jag tycker det är synd att man tappar sig själv eller inte hittar sig själv för man följer en väg som redan är lagd.

Happy art för mig är kanske en form av eskapism eller ett upptäckande och upplyftande av de väldigt mänskliga sakerna man glömt eller gömt undan som känslor, upplevelser eller bara ett perspektiv på livet man inte sett på ett tag.

Jag själv älskar drivna personer och ställen där färger och känslor sprakar genuint. Och det kan komma i vilka former som helst. Det behövs inte mycket för att göra glad konst.

Det är en kärlek till skapandet och jag tror vi alla kan hålla med om att man blir ganska trött av allt elände som dyker upp i vardagen och mediernas negativitetsbias. Glad konst är åtminstone min motvikt till det.

Men jag skulle inte fullt kalla glad konst för eskapism för glädje är en del av livet, men hur mycket man lyfter upp den och väljer att se den är till var och en, men jag tror innerligt att glädje, färg, lekfullhet och godhet har en stor plats i vår nutid och att det verkligen behövs att vi ser den.

Var är all denna skaparglädje nu?

Jag tar grund i Neil Gaimans och Chris Riddells *Art matters because your imagination can change the world*. Neil Gaiman har alltid varit en fenomenal författare och Chris Riddell en av mina absoluta favoritillustratörer genom tiderna.

Boken talar om hur man inte kan stoppa idéer, vikten av bibliotek, nöjesläsning och att göra konst.

"Fiction is the lie that tells the truth" (Gaiman 2018 s.30)

"If you didn't get the money, then you didn't have anything. If i did work i was proud of, and i didn't get the money, at least i'd have the work" (Gaiman 2018 s.65)

Jag vet att pengar är en nödvändighet men jag hoppas innerligt att arbetet man gör har ett värde för en själv och andra. En del kanske nu säger självklart det har ett värde för jag gör det och blir betalad, men jag tror nog ni själva vet exakt vad jag pekar på.

Boken *How art can make you happy* av Bridget Watson Payne talar bland annat om hur man kan interagera med konst, hur man sänker tröskeln för att våga tala om och besöka museer, hur konst gör en lycklig, hur konsten lägger vardagliga saker i strålkastarljuset, hur man tar in konsten, att konsten är en konstnärs perspektiv, hur konsten får oss att ställa frågor, hur du hittar din typ av konst. (Payne, 2017)

Jag själv finner att museer har en viss atmosfär och att folks definition av vad ett museum är ibland är lite utdaterad. Som att historiska museer är den enda typ av museum som existerar. Ge dig själv tid att gå runt och faktiskt kolla. Läs texterna, läs om konstnären, ställ frågor om hängningen eller vad du just läste. Du måste inte veta något för att gå på ett museum för att vara ganska rak på sak, men du kan alltid ta reda på det om du vill veta det. Men konst finns alltid runt oss så jag skulle inte oroa mig.

4.1 I skuggan av Kalle Anka

Jag tittade på Youtube-videon *The hunt for the anonymous cartoonist who transformed pop culture* som handlar om en av de mest kända Kalle Anka-författarna och illustratörerna, Carl Barks, som var väldigt älskad för sina historier och stil men länge var undangömd av Disney.

Han var refererad till som "*The duck man*".

Han var extremt populär bland fans och alla försökte få Disney att avslöja hemligheten om vem han var.

De talar om frågan om serietidningar kunde räknas som konst med tanke på att han inte fick ens lägga sitt namn på sin konst, serietidningarna var inte gjorda i hållbara material, originalmaterialet var förstört, inga seriekollektioner och det var ägt av Disney.

Vad definierar konst?

Carl Barks historier var fyllda av äventyr och action och inspirerade George Lucas, Stephen Spielberg, R Crumb, Matt Groening och den kända mangaartisten Osamu Tezuka. Alla beundrade hur han både kunde illustrera och skapa sådana inspirerande historier och han har verkligen skapat ringar på vattnet.

Malcolm Willits hade en fantidning och han skrev ett långt beundrarreportage om "The duck man" och skickade det till Disney. Han fick faktiskt svar och information om vem "The duck man" var. Men Willits hade inte tid/var för nervös så John Spicer skrev ett beundrabrev till Barks istället med massa frågor och det han fick som svar senare var en chock.

Disney hade aldrig gett Carl något av de beundrabrev han fått trots att han ritat i 17 år, så Carl trodde det var ett skämt. Willits åkte dit för att göra en intervju, men Disney sa att alla måste tro att det är Walt Disney själv som illustrerat serierna så han fick vänta med att publicera reportaget.

Barks jobbade hårt för sin karriär trots många hinder. Han blev anställd som animatör på Disney men det passade honom inte riktigt. Han skickade in extra förslag och Walt Disney gillade hans serie och insåg att hans styrka låg i berättandet, och han blev flyttad till författaravdelningen. Han skrev och ritade på dagarna och på nätterna studerade han historier som sedan inspirerade serierna.

1942 fick Carl jobbet att omvandla ett avsnitt av Kalle Anka som aldrig blev visat på tv för att lägga i tidningen tillsammans med Jack Hannah. Serien hette *Donald Duck finds pirate gold*. Efter det slutade han för att luften i Burbanks studion var usel och for hem för att

föda upp kycklingar, men serieförlaget sökte upp honom och bad om mer nya serier. Han fick helt fria tyglar att skriva och rita så han gjorde Kalle Anka-serierna i 24 år.

Carl Barks kom från en hårt arbetande jordbrukarfamilj och hade väldigt god arbetsmoral. Han respekterade sin läsare och gjorde det bästa arbetet han kunde. Dessvärre hade han på den tiden en alkoholberoende fru, så alla resor och platser han skrev om blev en form av eskapism för honom som aldrig rest mer än i National Geographic-Tidningarna.

Trots den tuffa perioden var hans serier aldrig bättre och han kom på Björnligan, Joakim och Oppfinnar-Jocke och hittade en ny fru som det inte slutade illa med.

Disney skar ned på serierna hårt så Carl gick i pension men han hade knappt pengar och jobbade som målarlärare, men intervjun kom äntligen ut och folk sökte upp honom och frågade om han kunde göra oljemålningar med ankorna. Disney gav tillåtelsen och Carl blev extremt populär och breven började strömma in. Han fick äntligen sina serier tryckta i vackra pärmar och på papper av hög kvalitet som han drömt om och han fick resa runt till olika serietidnings-konvent i världen.

Ett väl gjort arbete talar för sig självt genom tid och rum. Jag vet inte hur många gånger jag sett på Knatte, Fnatte och Tjatte på äventyr i Disneydags eller på Toon Disney som baserats och tagit stor inspiration på Barks historier. Även 2017-versionen. Hur många serier jag läst av honom ...

Min poäng är att konsten lever var som helst. Carl Barks visste inte hur otroligt omtyckt han var men han gjorde ändå sin konst. Det är något väldigt beundransvärt i hans dedikation och jag hoppas folk tar efter honom och hedrar sin konst trots alla omständigheter.

Det är skaparglädje enligt mig.

(The hunt for the anonymous cartoonist who transformed pop culture, 2024)

5 Känslor

I början av detta projekt var jag energisk men sedan blev jag frustrerad av att ha så många intressen att sila av.

Jag ogillade idén att mitt verk kommer hamna i ett okänt utrymme i början med tanke på att jag jobbar mycket med rummet som installationskonstnär. Jag ville ännu mindre tänka på att bygga utställningen. Jag ville bara jobba på mitt verk och det var ganska i början av processen så det kändes som det var det enda jag hade makt över. Vi hade ändå bra diskussioner med lärare och examensgruppen så vi fick ganska fort veta vilket utrymme vi kommer vara i. Det var Tobaksmagasinet, men det visade sig att de hade många begränsningar på vad man kunde göra i och med utrymmet så det ställde till med mycket oro för mig. Bara skrivandet kändes hemskt för jag visste ju inte riktigt vad jag ville och sedan skulle man också tänka på utrymmet, text och marknadsföringen, helst samtidigt. Jag tänkte lite väl långt in i framtiden direkt. Osäkerheten var kanske det värsta med processen. När man kan göra allt och vill göra allt så blir det lätt lite komplicerat.

Det är ironiskt att jag har så lätt att hjälpa andra bygga och planera utställningar, men att göra det för en utställning jag själv medverkar i är annorlunda. Jag känner mig mer bekväm i rollen som art handler och marknadsförare än rollen som konstnär. Det är inte som konstdelen försvunnit någonstans men jag har agerat mer för andra än mig själv de senaste åren. Att göra allt på en gång känns inte optimalt. Det känns som om jag inte räcker till i någon av kategorierna. För att inte tala om allt utanför konstbubblan man gör därtill.

Jag kände mig ganska motivationslös att göra konst efter sju år av konstskola. Jag som person och min konst har förändrats mycket med åren och ännu denna dag känns det svårt att nåla fast hur jag vill uttrycka mig, men det kommer nog ut i någon form eller teknik.

När jag tänker på mina metoder och min kontext så är jag en installationskonstnär inom samtidskonsten som hatar att tala om samtiden. Jag känner att vår samtid är väldigt fokuserad på allt negativt. Jag kände mig trött på att det kändes som om konsten alltid skulle motiveras bakom budskap eller vetenskap och det kändes som institutionerna inte var en representation av konst utan en alienation av den och dess arbetsmetoder.

Min konst bottnar i en typ av idealism. En idealism för färg och glädje i en värld som ofta känns långt borta från det. Det betyder inte att jag ignorerar det som händer men att jag väljer att visa något gladare. Jag väljer glädjen.

Det som höll mig kvar på banan någorlunda var boken *Feck perfuction* där författaren James Victore har ett väldigt liknande tankesätt till mig själv, och det kändes bara skönt att läsa den när jag körde fast. Man vet ju nog det han skriver men likväl är det uppfriskande att bli påmind om vissa saker. (Victore, 2019)

Som tips 37 om systematisk tillväxt som kommer av kärlek, uppmärksamhet och ihärdighet. Kärlek och passion gör de dåliga bitarna genomlidliga. Vikten av att inte sprida ens uppmärksamhet för tunn och göra sämre arbeten på grund av det. Ojoj, vad jag relaterar till den. Och om du inte är konsistent så skiter det sig garanterat. Ingenting uppnås utan struktur och arbete.

“ If you skip one, the process falls apart. If you don’t love what you’re doing, following through is difficult. If you can’t pay attention and be consistent, don’t fall in love.” (Victore, s.83, 2019)

Jag har lovat mig själv att försöka att inte lova mer än jag kan hålla för jag vill att det jag lovar andra ska ha ett värde och att det arbete jag gör inte ska vara dåligt. Självklart vill ingen göra ett dåligt arbete men ingen kan argumentera mot ett väl utfört arbete.

Böckerna *Creative Block: Get Unstuck, Discover New Ideas. Advice & Projects from 50 Successful Artists* av Danielle Krysa och *Creative peptalk, inspiration from 50 artists* av Andy J Pizza har även hjälp till med mycket. De tar upp konstnärer från väldigt många olika fält och perspektiv och deras olika synsätt ger en tröst när allt känns åt skogen. Andy J Pizza hade kortare sektioner per artist, men poängen framgick väldigt snabbt.

I introt till boken *Creative peptalk* säger Brandon Rike:

“Whether the word is pep, inspiration, optimism, persistence, dedication, effort, excitement, or any other synonym you can find in the thesaurus, the sentiment is the same: In order to achieve and maintain success in a creative field, you must prioritize enthusiasm. As idealistic as it may seem to expect people to keep smiles on their faces, a deep exhaustion only reminds us of its importance. A career spent extracting every last creative molecule from our brains on a daily basis tends to drain us so completely that we must have another motivation beyond money or deadlines.” (Rike, s.10-11, 2017)

Att läsa om andra artister och deras syn på saker och vishet är väldigt energigivande och påminner mig om citatet "People inspire people". Allt runtomkring mig är designat, utformat och gjort av personer där ute i världen en gång i tiden. De lade ner sin tankekraft och energi på att skapa det de ville. Det finns kärlek i skapandet!

Känner jag mig ledsen kan jag ta tröst i att någon skapade det jag älskar. De gick säkert helt andra vägar i livet på en annan plats omgivna av andra personer och omständigheter, men ändå knyts vi ihop genom produkten av deras hårda arbete och passion. Så jag ska göra mitt bästa så kanske mitt arbete inspirerar någon annan i sin tur!

6 Slutord och tack

Jag är tacksam till alla vänner, lärare och familj jag har haft runt mig genom detta som tagit sig tid och delat sina kunskaper och idéer. Ni är värda mer än ord räcker till för!

Särskilt Maria Fox Larson som lät mig använda hennes bollvikningsteknik i så stor del av mitt verk och tog sig tid att handleda mig trots stor tidsbrist.

Mitt arbete har gett mig intresset att fortsätta jobba med glad konst. Undersöka termer och konstnärer inom kitsch, pop art och populärkultur.

Ser jag över min konst så kommer nog färg, form och interaktivitet inom mina verk leva vidare. Mina idéer och galna projekt kommer med hög sannolikhet inte krympa i mängd eller storlek. Framtidsplanmässigt hoppas jag få jobba på museer eller inom konst organisationer för jag brinner verkligen för konsten och konstnärer och vill ge dem de bästa möjligheterna jag kan.

Jag avslutar med orden: Vad är glad konst? Och mitt svar kommer alltid vara lika simpelt: Something good.

Referenser

Aleman, C (2022). *The milk of dreams, Biennale arte 2022*. Italien: La biennale di Venezia.

Amos Rex (u.å). *Sigurd Frosterus samlingen*. Hämtat den 17.03.2024 från Amos rex
<https://amosrex.fi/sv/utställningar/frosterus-samlingen/>

Amos Rex (2023). *Ryoji ikeda*. Hämtat den 17.03.2024 från Amos rex
<https://amosrex.fi/sv/utställningar/ryoji-ikeda/>

Andersson, J. E. (u.å). *Fire and rain*. Hämtat den 12.03.2024 från
<https://www.anderssonart.com/fire-and-rain/>

Bucket (24.03.2024). *Little Big Planet was actually pretty sick*. (videoklipp). Hämtat den 14.03.2024 från
https://youtu.be/o8XKAV_vPKE?si=EJCeI-MElz6QjQix

Bildkonstföreningen Jakarte (2021). *Shapes and spaces 2021*. Hämtat den 14 03 2024 från Jakarte

<https://jakarte.fi/utställningar-navttelyt/shapes-and-spaces-2021/>

Commentz, S (2008). *Tactile high touch visuals*. (3:e uppl). Berlin: Die gestalten verlag.

Dessent, B (2022). *Collection Kakkonen at the Espoo museum of modern art*. Hämtat den 17.03.2024 från tlmagazine
<https://tlmagazine.com/collection-kakkonen-at-the-espoo-museum-of-modern-art/>

Designmuseo (2023a). *Garden futures exhibition texts*. Hämtat den 17.03.2024 från Designmuseum
<https://www.designmuseum.fi/en/events/garden-futures-exhibition-texts/>

Designmuseo (2023b). *Jenny Nordberg strategier för att röra sig fritt*. Hämtat den 17.03.2024 från Designmuseum
<https://www.designmuseum.fi/sv/exhibitions/jenny-nordberg-strategier-for-att-rora-sig-fritt/>

Designmuseo (2017). *Utopi nu-en berättelse om finländsk formgivning*. Hämtat den 17.03.2024 från designmuseum

<https://www.designmuseum.fi/sv/exhibitions/utopi-nu-en-berattelse-on-finlandsk-formgivning/>

EMMA (2023). *Yrjö Kukkapuro-Det magiska rummet*. Hämtat den 15.03.2024 från Emmamuseum.fi

<https://emmamuseum.fi/sv/utställningar/yrjo-kukkapuro-det-magiska-rummet/>

Gaiman, N. (2018). *Art matters because your imagination can change the world*. (s.30, s.65.) Storbritannien: Headline publishing group

Heyenga, L. (2011). *Paper cutting contemporary artists, Timeless craft*. San Francisco: Chronicle books.

Kiasma (2023a). *Ars fennica 2023*. Hämtat den 17.03.2024 från

<https://kiasma.fi/sv/utställningar/ars-fennica-2023/>

Kiasma (2023b). *Dineo Seshee Raisibe Bopape, (ka) pheko ye-vid drömmens portar*.

Hämtat

den 17.03.2024 från Kiasma:

<https://kiasma.fi/sv/utställningar/dineo-seshee-bopape/>

Kiasma (2023c). *Dreamy, Queer och friheten att drömma*. Hämtat den 17.03.2024 från Kiasma

<https://kiasma.fi/sv/utställningar/dreamy/>

King, P. (Regissör). (2023). *Wonka* [Film]. USA: Village Roadshow Pictures & Heyday films.

Krysa, D. (2014). *Creative block: Get unstuck, discover new ideas. Advice & prompts from 50 successful artists*. San Francisco: Chronicle books.

Larsson, M. F. (u.å). *Fox Larsson Art*. Hämtat den 12 03 2024 från Fox Larsson Art

<https://foxlarsson.art/about/>

Matttt (20.01.2024). *The hunt for the anonymous cartoonist who transformed pop culture*. (videoklipp) Hämtat den 14.03.2024 från

<https://youtu.be/twzAQcF7Hdl?si=l8BQXiD4yJsP432B>

teamLab. (2018a). *teamLab: Massless*. Hämtat den 14.03.2024 från teamLab

<https://www.teamlab.art/e/amosrex/>

teamLab. (2018b). *Graffiti Nature: Lost, Immersed and reborn*. Hämtat den 14.03.2024 från teamLab

https://www.teamlab.art/w/graffiti_nature_reborn/amosrex/

Payne, B. W. (2017). *How art can make you happy*. San Francisco: Chronicle books.

Pizza, A. J. (u.å). *Andy J Pizza*. Hämtat den 14.03.2023 från Andy J Pizza

<https://www.andyipizza.com/home/>

Pizza, A. J. (2017). *Creative Pep Talk: Inspiration from 50 artists*. San Francisco: Chronicle books.

Rike, B. (2017). *Introduction. i A. J. Pizza, Creative Pep Talk: Inspiration from 50 artists* (s. 10–11). San Francisco: Chronicle books.

Stouffer, H. (2018). *Lust for light*. Berkeley: Ginko press.

Sundqvist, F. (2016). *Paper Garden*. Stockholm: Natur & kultur.

Uleshka (2009). *Tangible high touch visuals*. Berlin: Gestalten.

Victore, J. (2019). *Feck Perfection: Dangerous Ideas on the Business of Life*.(s.83). San Francisco: Chronicle books.

von Wright, F (u.å). *Blommor och fåglar i ett hörn av trädgården*. Hämtat den 17.03.2024 från kansallisgalleria

<https://www.kansallisgalleria.fi/sv/object/463438>

Walala, C. (u.å). *Walala*. Hämtat den 12.03.2024 från Latest Work-Studio Walala

<https://www.camillewalala.com/latest-work>